

נולדה ב - 12.09.1909

נפטרה ב - 22.10.2008

הייתה נשואה לירוחם אלוני

אמם של עמוס וג'ורא

רוזה נולדה בפולין בעיר פינסק ב - 12.09.1909 ב-12 בספטמבר 1909. בית ההורים היה בית חופשי וציוני. המשפחה גרה מחוץ לעיר ליד המנסרה אותה ניהל אביה. מילדות אהבה לקרוא ספרים וגילתה ענין בכל הנעשה סביבה.

עם פרוץ המלחמה ב-1914 ברחה המשפחה לרוסיה וחזרה לפינסק כעבור ארבע שנים. רוזה המשיכה לימודיה בגימנסיה פולנית וגם למדה עברית. עם סיום הגמנסיה נסעה לוויילנה ללמוד בבית ספר חקלאי. בשנת 1932 עלתה לארץ והצטרפה לפלוגה השנייה של קיבוץ "פלנטי" ברחובות.

בתקופת חייה ברחובות ורמת-יוחנן עבדה במגוון עבודות: צבעות, זגגות, מכוורת ובניין. על פי סיפורה המשיכה לעבוד במכנסיים קצרים בבניין גם בחודשי הריונה האחרונים עם בנה עמוס. ברמת יוחנן החלה לעבוד בחינוך בבית תינוקות.

בבית-אלפא המשיכה לעבוד בחינוך ובמחסן הבגדים והחלה לנהל את הספרייה הלועזית בקיבוץ ואף למדה בקורס ספרנות בחיפה וקיבלה תואר של "ספרן מוסמך". את השנה ראשונה מימן הקיבוץ ועוד שנתיים מימנה רוזה בעצמה מימי החופש והשבתות שלה. רוזה דיברה שפות רבות: אנגלית, צרפתית, פולנית, גרמנית, יידיש ורוסית שהייתה שפת האם שלה. בקיבוץ מילאה תפקידים שונים: בוועדת חינוך, וועדת מינויים, וועדת תרבות וספרייה.

לאחר מלחמת העולם השנייה, כשהגיעו הפליטים הראשונים לקיבוץ, אימצו רוזה וירוחם את שאול ז'ורק (זיו), שהפך לבן משפחה. מאוחר יותר הגיעו גם הוריו לבית-אלפא. לרוזה היו תחביבים רבים: סריגה, קרמיקה, תפירה, ופתירת תשבצים. הייתה גאה מאוד בשני בניה עמוס וג'ורא ודיברה עליהם באהבה.

כשדיברה על חייה אמרה: "מעולם לא התחרטתי על בחירתי לחיות בקיבוץ. אמנם רציתי ושאפתי לדברים רבים, שלא הצלחתי להגיע אליהם, אך לא היו בי רגשות קיפוח. אהבתי מאוד את חיי הקיבוץ, גם אם נדרשתי לעשות ויתורים ופשרות". לדעתה, גם ילדיה לא הפסידו דבר מפני שגדלו בקיבוץ.